

De drs. promoveert

*Opiniepeiler
De Hond gaat
in betaalde
voetbal fluiten*

De grootste bekendheid heeft drs. Maurice de Hond (31) gekregen als opiniepeiler bij komende verkiezingen. Regelmatig verschijnt hij voor de Vara-microfoon om in het radioprogramma In de Rooie Haan resultaten en analyses te geven van zijn onderzoeken.

Maar in zijn vrije tijd is De Hond een hartstochtelijk voetballiefhebber. Volgend seizoen zal de Amsterdammer na elf amateurjaren als scheidsrechter in de sectie betaald voetbal van de KNVB gaan optreden

● *Scheidsrechter drs. de Hond: Het wordt langzamerhand tijd voor wat veranderingen in de spelregels.*

Hij geeft direct toe dat er aan een dergelijk karaktertrekje in het maatschappelijk verkeer best onplezierige kanten kunnen zitten.

De sociale geograaf (beschrijver van gemeenschappelijke ontwikkelingen in bevolkingsgroepen) gelooft niet dat een scheidsrechter per definitie iemand is die zijn hobby beoefent omdat hij in het gezin of tijdens het werk in onvoldoende mate uit de voeten zou kunnen komen.

DE HOND: "Je kunt niet zeggen dat iemand met een minder belangrijke positie in de maatschappij meer bevrediging vindt in het fluiten dan mensen die een belangrijke inbreng hebben. In mijn geval speelt een enorme ijdelheid een rol.

WAARDERING

"Maar dat is toch niet vreemd. Als je iets onderneemt waarvoor anderen waardering opbrengen, dan is dat een plezierige ervaring. Als ik dit uitsluitend zou doen om complimenten in ontvangst te nemen, dan zou er iets heel erg fout zitten".

De Hond vindt de constatering dat veel scheidsrechters zich arrogant en daardoor irritant gedragen onjuist. Hij heeft het liever over "onverstoorbaarheid" en zegt: "Het kan in de praktijk wel eens voorkomen dat je in het veld twijfelt aan de juistheid van een beslissing. Maar het is de kunst die twijfel niet te tonen aan spelers en publiek".

VERRUWING

Over de verregaande verruwing zowel in het veld als op de tribune, die afgelopen weekeinde uitmondde in het werpen van een mes naar een van de spelers tijdens een wedstrijd in Groningen, haalt hij de schouders op.

Hij zegt daarover: "De ontwikkelingen in het betaalde

voetbal gaan inderdaad niet de goede kant op.

"Het is heel nadrukkelijk de verantwoordelijkheid van de KNVB en van de scheidsrechters als groep om daaraan wat te doen. Maar we moeten wel bedenken dat het gooien van één mes niet hoeft te betekenen dat er volgende keer tien messen op het veld terecht komen.

EMOTIES

"Hoewel het verschijnsel op zichzelf zeer ernstig moet worden genomen, weegt het herhaaldelijk afbreken van omheiningen door supporters veel zwaarder. De emoties die een voetbalwedstrijd kan oproepen, zijn in de regel hevig.

"Wanneer een baas tegen een van zijn werknemers zegt: Jij krijgt er voortaan per maand driehonderd gulden bij, dan zal er blij verrast maar gereserveerd worden gereageerd. Maar als er een doelpunt wordt gescoord, valt iedereen elkaar om de nek. Dat men zich op en rond de velden dikwijls laat gaan, heeft natuurlijk ook te maken met de omstandigheid dat emoties in de samenleving een stuk moeilijker kunnen worden verwerkt".

SPELREGELS

De Hond vindt het zo langzamerhand tijd worden voor enkele wijzigingen in de spelregels. Tenslotte dateert de laatste belangrijke verandering uit de jaren twintig. Als voorbeeld noemt hij de gele kaart.

Die levert vandaag de dag hooguit een schorsing en/of een boete op. "Ik zou het een goede zaak vinden wanneer er bij een gele kaart kon worden gezegd: Jij eruit en een ander erin.

"Dat betekent een verzwakking van het team en daarmee wordt dan tevens bewerksteld

AMSTERDAM - In eerste aanleg ziet opiniepeiler M. de Hond weinig overeenkomsten tussen zijn dagelijkse bezigheden als directeur van het Cebeon (Centrum voor beleidsadviserend onderzoek) en de professionele voetballerij.

DE HOND: "Of het zou moeten zijn dat ik gewend ben leiding te geven. Vanzelfsprekend wordt de onpartijdigheid die mijn werk moet kenmerken, ook verwacht tijdens het beoefenen van mijn hobby"

EIGENWIJS

Eén van de belangrijkste eigenschappen van een goede scheidsrechter is volgens hem een gezonde dosis eigenwijsheid, waardoor een fluitist in staat is beslissingen te nemen waarmee tienduizend of meer toeschouwers het niet eens zijn.

ligt dat de overtreding als onderdeel van de strategie minder aantrekkelijk wordt".

Maurice de Hond gaat straks niet tussen de beroepsvoetballers staan met de gedachte: Hier ben ik en ik zal het wel even gaan maken.

Ook komt er geen woord van kritiek over zijn lippen als de bezigheden van zijn collega-scheidsrechters ter sprake komen. Dat zou trouwens een start zijn die de keuzeheren van de KNVB hem niet in dank zouden afnemen.

ZAKKENVULLERS

Hij zegt geen oordeel te willen uitspreken over de sfeer in het professionele voetbal waar het gerinkel van de kassabel het gejuich van een veelkoppig publiek allang heeft overstemd. Dat veel van onze elite sportlieden zich meer als zakkenvullers dan als voetballers ontpoppen, interesseert hem niet.

"Als ik tijdens mijn werk bij een burgemeester of minister op bezoek ga, laat het mij tenslotte ook koud wat zo'n man verdient en wat hij met zijn geld doet", zegt hij.

UITDAGING

De scheidsrechterij betekent voor hem een uitdaging. Niets meer en niets minder. De vader van twee zoontjes, een van twee jaar en een van zes maanden, heeft inmiddels wel enige waarheid ontdekt in de uitspraak van Rinus Michels dat "voetbal oorlog is".

"Daarin bespeur ik dan toch overeenkomsten met de politiek. De wil om te winnen, is heel sterk aanwezig en het eigenbelang speelt een voornamelijk rol.

„In de politiek halen tegenstanders elkaar met woorden genadeloos onderuit. Het wordt daar wat meer gemaskeerd, terwijl men in de voetballerij veel directer te werk gaat.

„Maar in beide gevallen blijft het een kwestie van strategie...".